

Erhan Kolbaşı

Yazar, Araştırmacı, Eğitmen.

1966 İzmir doğumlu olan Erhan Kolbaşı Dışişleri Bakanlığı'nda 25 yıl süreyle İdari Ataşe, Yardımcı Konsolos ve Konsolos olarak görev yapmış, 2016 yılında Dışişleri kariyerini noktalamıştır.

Özellikle Washington, D.C. ve New York görevleri sırasında, 8 yıl boyunca, Dünya dışı uygarlıklara ilişkin yeni bir sosyal bilim disiplini olan “exopolitika” alanında araştırma ve faaliyetler yürüten Exopolitics Institute (Exopolitika Enstitüsü) bünyesindeki program ve çalışmalara katılan yazar, “UFO Fenomeni ve Dünya Dışı Uygarlıklar” konusuna dair birçok makale kaleme almış ve sunumlar yapmıştır. Erhan Kolbaşı 2016 Ağustos ayında Exopolitics Institute üyeliğine seçilmiştir. Kolbaşı gerek ABD’de, gerekse Türkiye’de çok sayıda alıkonma ve bireysel temas vakası üzerinde de çalışmış, özellikle konunun metapsişik ve ruhsal boyutlarına odaklanmıştır.

Yazar ayrıca, Akdeniz Üniversitesi bünyesindeki bir sosyal sorumluluk projesi olan “60+ Tazelenme Üniversitesi”nde bir yıl süreyle exopolitika/ufoloji dersleri vermiştir.

Kolbaşı, 2019 yılında “Dünya Dışı Temas Araştırması Oluşumu”nu kurmuş olup, FREE (Dr. Edgar Mitchell Foundation for Research into Extraterrestrial Experiences) Vakfı’yla da işbirliği halinde, Dünya dışı temaslara ait verilerin sosyal bilim metodolojisine dayalı olarak araştırılması amacı taşıyan uzun soluklu bir proje üzerinde çalışmaktadır.

Yazarın *Galaktik Diploması* isimli kitabı 2016 yılında, *Kozmik Dokunuş In Vitro* kitabı 2017 yılında, *Novus* isimli kitabı 2018 yılında, *Mutatio* isimli kitabı 2019 yılında, *77 – Ruhun ve Varoluşun Büyük Yasaları* adlı kitabı ise 2023 yılında yayımlanmıştır.

Kolbaşı, 2020-2022 yılları arasında metapsişik ve Dünya dışı temaslar konusunda dersler vermiştir.

DESTEK YAYINLARI: 1845

ARAŞTIRMA: 409

ERHAN KOLBAŞI / MUTATIO

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Devrim Yalkut

Kapak Tasarımı: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Mesud Topal-Nursefa Üzüm Kalender

Reklam ve Tanıtım: Selen Çavuşoğlu

Enstitü Yayınları: 1.-4.Baskı, 2019

Destek Yayınları: 5.-7. Baskı: Kasım 2023

Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN 978-625-6608-14-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

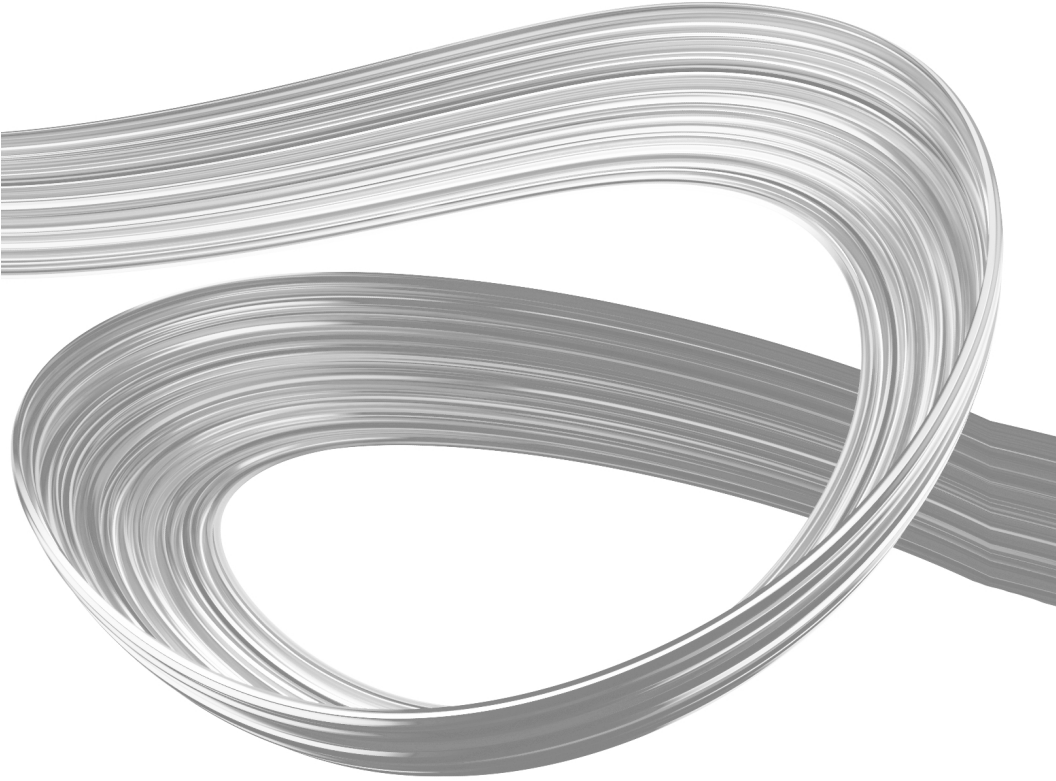
Tel. (0) 212 613 30 06

Destek Dukkan

ERHAN KOLBAŞI

MUTATIO

İnsanın DönüŐümü

İÇİNDEKİLER

KRAL'IN ÇÖPLÜĞÜ / 7

GİRİŞ / 11

1. Bölüm: Nerede Bu Bilinç? / 15
2. Bölüm: Temas “Geliyorum!” der / 26
3. Bölüm: Yatağımın Yanındaki Tuhaf Ekip / 51
4. Bölüm: Duvarları Aşabilmek / 74
5. Bölüm: Farklı Bir Dekorasyon Konsepti / 86
6. Bölüm: Yıldızlararası Poliklinikler, Diplomasız Doktorlar / 120
7. Bölüm: Bedenimdeki Küçük Kiracı / 157
8. Bölüm: Kozmik Tattoo / 167
9. Bölüm: Tasarım Harikaları / 179
10. Bölüm: Galaktik Pluot / 239
11. Bölüm: Mesajınız Var / 262
12. Bölüm: “Çok”Yüksek Öğrenim Kurumu / 293
13. Bölüm: Mutatio – 1111 Mg / 307

14. Bölüm: Ben Çocukken / 348
15. Bölüm: Bir Zamanlar Göklerde / 368
16. Bölüm: Düşler Filosu / 373
17. Bölüm: Nereye Gidiyoruz? / 378

KAYNAKÇA / 399

KRAL'IN ÇÖPLÜĞÜ

Evvel zaman içinde –kim bilir belki de ahir zaman içinde– uzak diyarlardan birinde bir ülke varmış.

Zirvesi inci beyazlığında, yıldız parlaklığında karlarla kaplı yüce bir dağın eteklerinde kurulu olan bu uzak ülkenin kralı “Çöpçü Kral” olarak bilinirmiş.

Derme çatma evlerde yaşayan bu memleketin hasta ve çelimsiz halkının tek geçim kaynağı, besili ve sağlıklı Kral'ın sahip olduğu çöp fabrikalarıymış. Kadını erkeği, genci yaşlısı, çobanı hekimi, herkes bir şekilde bu fabrikalara hizmet eder, Kral'ın düzenini ve servetini güçlü bir sadakatle korurlarmış.

Ülkenin dört bir yanını çevreleyen çöp yığınları, bu yüce dağa tırmanıp memleketi yukarıdan bakmak isteyenlere geçit vermez, bir yolunu bulup çöp yığınlarını aşabilen birkaç maceraperest de Kral'ın askerleri tarafından yakalanıp fabrikalara geri gönderilirmiş.

Çöplerin yaydığı dayanılmaz kokudan önceleri rahatsız olan halk yavaş yavaş kokuya alışmaya, bir süre sonra da artık kokuyu hissetmemeye başlamış. Kokuları ayırt edebilme duyguları giderek körelmiş, neredeyse yok olma noktasına gelmiş. Dünyaya yeni gelen nesiller ise çöp kokusunun içine doğduklarından, başka kokuları tanımadan büyürler, çöp kokusundan başka kokuların var olup olmadığını sorgulamak akıllarının ucundan bile geçmezmiş. Memleketin yaşlıları, kendi aile büyüklerinden duydukları, çok eski devirlerin güzel kokularının yitik anılarını bıkıp usanmadan anlatsalar da, herkes ihtiyarların anlattığı bu fantastik öykülere omuz silker, gülüp geçermiş.

Halkın yine akın akın çöp fabrikalarına çalışmaya gittiği günlerden bir günün sabahında, ülkenin eteklerine kurulu olduğu o

yüce dağdan aşağıya, ülkenin içlerine doğru, tarifi pek de mümkün olmayan güzellikte bir koku yayılmaya başlamış.

Halkın içinden, kokuları ayırt edebilme güçleri hâlâ az da olsa kalmış olan birkaçı bir gariplik olduğunu hemen sezinleyivermişler. Memleketin her bir zerresine sinmiş çöp kokusunu, adeta betonun içinden baş veren bir çiçek gibi yaran, bambaşka, masalsi bir kokuymuş bu...

Ne var ki ilk tepkileri korku olmuş. Hayli ürkmüşler, çünkü yaşamları boyunca hiç tanımadıkları, esrarengiz, yabancı bir kokunun burun deliklerinden umarsızca içeri sızıp beyinlerine ulaşması fikri, alıştıkları kokudan başka kokuların da var olması düşüncesi onları iliklerine kadar titretmiş. Ama yine de koklamaktan kendilerini alamamış, hatta içten içe bu kokuya hayranlık duymaya başlamışlar.

Kokladıkça duyuları daha da açılmış, kokunun tarifsiz güzelliği, benzersiz ihtişamı karşısında şaşkına dönmüşler. Kokuyu içlerine çektikçe, her şeyin fabrikalardan şehre yayılan o bilindik kokudan ibaret olmadığını ayırdına varmışlar.

Memleketin farklı köşelerinde, farklı insanlar aynı muhteşem kokuyu alıyor, kokuyu aynı kelimelerle tarif ediyorlarmış.

Kokuyu hissedebilen o küçük azınlık, kokudan haberi olmayan, kokuyu algılayamayan diğerlerinin de olan bitenden haberdar olmasını istediklerinden, fabrikadaki arkadaşlarına, komşularına, ailelerine, akrabalarına kokunun güzelliğini anlatmaya başlamışlar. Ne yazık ki, bir kısmı anlamsız bir ifadeyle yüzlerine bakıp uzaklaşmış, bir kısmı alay etmiş, sadece bir elin parmakları kadar insan onlara inanmış.

Gel zaman git zaman, bu garip koku söylentisi Kral'ın kulağına gitmiş. Kral, rüzgârın bir gün yön değiştireceğinin, devran döndüğünde o yüce dağdan görkemli bir kokunun ülkeye ulaşacağını farkındaymış. Ancak halkın bu sırrı öğrenmesi kurduğu düzeni yerle bir edeceği için Kral öfkeden deliye dönmüş, küplere binmiş. Kral, halkın tamamının kokuyu almaya başlaması halinde

onları artık çöp fabrikalarının ağır kokusu altında çalıştıramayacağını çok iyi biliyormuş. Hemen vezirini çağırılmış ve kokuyu hissedenlerin “hayalperest deliler” olarak ilan edilmesini emretmiş. Saraydaki soytarılarına, kokuyu hissedenlerle ilgili alaycı oyunlar yazıp oynamalarını buyurmuş. Kral’ın hizmetkârları sokak sokak, ev ev gezerek, yeni bir koku hissettiklerini söyleyenlerin “hayalperest meczuplar” olduğunu yaymaya başlamışlar. Kral’ın düzeninden başka düzen tanımayan, Kral’ın her sözünün doğru, her buyruğunun hak olduğuna inanan halk, kokudan söz edenlerin delirdiklerine, olmayan kokuyu varmış gibi anlattıklarına iyiden iyiye inanmış.

Kral neyi buyurursa buyursun, duyuları uyuşmuş çoğunluk neye inanırsa inansın, koku yayılmaya devam ediyor, kokuya uyanların sayısı günden güne artıyormuş.

Koku yayıldıkça Kral’ın öfkesi de şiddetleniyormuş. Söylentiler ayyuka çıkınca, Kral kokuyu bastırabilmek için fabrikadaki çöplerin sokaklara dökülmesini emretmiş. Kral’ın emri yerine getirilmiş ama koku hâlâ inatla yayılmaya devam ediyormuş.

Çöplerin yaydığı kötü koku, koku hassasiyeti yükselmiş olan, güzel kokuyu algılayabilen o azınlık için artık dayanılmaz bir hale gelmeye başlamış.

Öyle bir an gelmiş ki bu muhteşem kokunun kaynağına gitme isteklerine gem vuramamışlar, aynı günün şafağında, hepsi, birbirlerinden habersiz şekilde evlerinden çıkıp kokuyu takip etmeye başlamışlar.

Güzel kokuyu bir türlü bastıramayan Kral, kurulu düzeninin yıkılacağı korkusuyla aklını yitirmeye başlamış ve kent meydanına çöp yığılarak yakılmasını emretmiş. İs ve yanık kokusunun güzel olan kokuya bu kez galip geleceğini düşünüyormuş.

Diğer taraftan, dağdan gelmekte olan muhteşem kokuyu takip ederek yürümeye devam edenler ise birer birer aynı yerde toplanmaya başladıklarını anlamışlar. Burası daha önce var olduğunu dahi bilmedikleri bir dere kenarıymış. Dere, o yüce dağa doğru

uzanan bir patikanın kenarından şehre doğru akıyormuş. Bakışlarını yukarıya doğru çevirdiklerinde, dağın zirvesindeki karların eriyerek bu dereden aktığını ve sürekli ülkenin sularına karıştığını görmüşler. Daha önce bu gizli çıkış yolunun, bu derenin ve dağa doğru yükselen patikanın nasıl farkına varmadıklarına şaşırıp kalmışlar.

O esnada, çıldırmış haldeki Kral'ın emriyle kent meydanında yakılmaya başlanan çöplerden sıçrayan kıvılcıklar önce sokaklardaki çöpleri ateşe vermiş, ardından alevler evlerin çatılarına, evlerden de fabrikalara sıçramış. Büyük felaket, göz açıp kapayıncaya kadar her yanı sarmış. Ülke bir ucundan diğer ucuna kadar kül yığınınına dönüvermiş.

Kokuyu izleyerek patikadan o yüce, o ışıltılı dağın zirvesine doğru yol alan azınlık ise ülkeden gökyüzüne doğru yükselen simsiyah dumanları derin bir acı içinde izlemişler.

E. K.

Yeni bir fikre karşı direniş, o fikrin öneminin karesi kadar artar...

– Bertrand Russell

GİRİŞ

Yaşadığımız bu olağanüstü mavi gezegen –tıpkı sonsuz ve sınırsız evreni paylaştığımız diğer varlık sistemlerinin yaşadığı gezegenler gibi– bir tekâmül okuludur. Bir başka deyişle, adına “Dünya dışı” dediğimiz her varlık sistemi farklı tesir planlarına bağlı birer öğrenim ve gelişim yeridir.

Bu zorlu okul, akıllara sığmayan, devasa bir bütünsel idrak tekilliğinin dallanıp, muhteşem ruhsal idari organizasyonlar halinde tüm boyutlara yayılmış kudretinin yüksek tesirleri altında olmak üzere, her seviyeden varlığın gelişim derslerine hizmet veriyor.

Evrendeki tüm varlık sistemleri tekâmül düzeyi bakımından kendilerinden altta olanların elinden tutarak yukarıya çekmekle yükümlüdür. Bu yukarıya çekiş, evrensel ilkeler çerçevesinde, varlık sistemlerinin gelişim sınavlarına engel olmayacak tarzda tasarlanır ve yürütülür.

Artık Dünya dışı varlıklar ve temaslar meselesine bakışımızı *kökten* değiştirmemiz, yaşanılan her şeyin, detayları incelikte tasarlanmış, büyük bir program kapsamında ilerlediğini, pozitif ya da negatif, hangi “görünümde” olursa olsun, her olayın varlıkların sonsuz gelişim ihtiyaçlarına yönelik olarak deneyimlendiğini bilerek, olanlara bu *üst anlayış penceresinden* bakmamız gerekiyor.

Evrende “keyfi ve tesadüfe bağlı” eylem yoktur. Varlık sistemlerinin birbirleriyle açık ve doğrudan etkileşimleri, her bir gezegenin kitlesel tekâmül sıçramalarını sağlayan kozmik devrelerin açılış ve kapanışlarıyla bağlantılıdır.

Dünya dışı varlık sistemleri, adına Ruhsal İdare Mekanizması (RİM) dediğimiz o yüce ilahi sistemin tasarruf ve iradesi altında olmak üzere, bir sonraki tekâmül devresine hazırlık olarak on binlerce insanla, kapalı, sınırlı, bireysel temas içindeler. Bu temaslar, insanlık tarihinde benzeri görülmemiş büyük bir bilinç dönüşümünün güçlü potansiyelini taşıyor.

Evrensel yasaları ve varlıksal ilkeleri bilmeksizin, yaşananları anlamlandırabilmemiz ve kavrayabilmemiz asla mümkün değildir.

“Dünya dışı” kavramıyla “ruhsal boyutlar” aslında birbiri içine geçmiş durumdadır ve gerek bireysel gerekse kolektif düzeydeki tekâmül hareketleri, mutasyonlar, spiritüel ve genetik transformasyonlar, ruhsal rehberler ve evrensel ruhsal hiyerarşinin uzantısı konumundaki Dünya dışı varlık sistemleriyle işbirliği içinde tasarlanıp, hayata geçirilmektedir.

Ruhsal sistem her kozmik devrede dünya insanlığına bilgi akışını çeşitli yol ve yöntemlerle sürdürmüştür. Bu akış, bazen insanlığı aydınlatmak için yüksek boyutlardan varlıkların doğrudan, enkarnasyon yoluyla insanların arasına karışıp, insanlığı aydınlatıcı bilgileri aktarmaları tarzında, bazen de farklı psişik kanallardan insanlığa yüksek evrensel bilgilerin nakledilmesi tarzında meydana gelmiştir ve gelmektedir.

Ülkemiz bu anlamda, belki de dünyanın hiçbir yerine nasip olmayan seviyede, büyük bilgi akışlarına sahne olmuş, 1959 yılında nakledilen ve Bedri Ruhselman tarafından derlenen *İlahi Nizam ve Kâinat* bilgileri ile, ruhsal/evrensel ilkeler ve varoluş dinamiklerine dair çok yüksek düzeyli bilgiler insanlığa hediye edilmiştir.

Bu kitap, 2019 yılında kurduğumuz “Dünya Dışı Temas Araştırması Oluşumu” tarafından gerçekleştirilen, 895 kişinin katıldığı ve ülkemizde bir ilk konumundaki “Türkiye Dünya Dışı Temas Kamuyu Araştırması” verilerinden, ayrıca kısmen, Harvard-Smithsonian Astrofizik Merkezi emekli araştırma astronomu Dr. Rudy

Schild öncülüğündeki Foundation for Research into Extraterrestrial and Extraordinary Experiences (Dünya Dışı ve Normal Ötesi Deneyimleri Araştırma Vakfı) tarafından 2014-2018 yılları arasında, dünya çapında gerçekleştirilen ve 100'ü aşkın ülkeden 3256 kişinin katıldığı kamuoyu araştırması bulgularından yararlanılarak, ülkemize nakledilen ruhsal bilgilerin ışığında hazırlanmış ve sizlere sunulmuştur.

Mutatio, insanlık ailesi olarak deneyimlemekte olduğumuz büyük ruhsal dönüşümün Dünya dışı temaslarla bağlantılı boyutunun, temasçı ifadeleri ve yüksek ruhsal bilgiler ışığındaki geniş bir raporudur.

Dünya dışı temaslar gibi son derece kritik bir konunun artık UFO görüntülerinden, ayrıca “magazinsel” ve “korku odaklı” yaklaşımlardan bir an önce kurtarılarak, hak ettiği düzeyde ele alınması, “olmakta olanın” sebep-sonuç ilişkileri çerçevesinde, çok daha geniş bir perspektiften anlaşılması gerekiyor.

Aydınlanmaya hizmet etmesi dileğiyle...

E. K.

1. BÖLÜM

NEREDE BU BİLİNÇ?

Uykuyu sevmeyen var mıdır?

Eminim ki çok azdır. Ne var ki bazılarımızın yataklarına giderken, gecenin bir bölümünü hayli uzak bir yoldan gelmiş, tuhaf görünüşlü ziyaretçilere ait, kendilerinden daha da tuhaf bir galaktik toplu taşıma aracının içindeki soğuk ve göz kamaştırıcı ölçüde beyaz ışıklı bir odada geçireceklerini tahmin edebilmeleri ihtimali daha da azdır.

Kalın duvarların ve kapalı pencerelerin dahi engel olamadığı bu ilginç “late night”¹ gezilerinin kahramanları, bu seyahatlerini, TV’deki ekonomi kanallarından bile daha durgun ve sıkıcı olan “gündelik bilinçleriyle” yapıyor olsalardı, kırılğan mental dengele-ri büyük olasılıkla böylesine fantastik bir buluşmanın heyecanını kaldıramayacaktı.

Bilinç, dış uyaranların farkında olma, algılama ve dış uyaranlara uygun yanıtlar verebilme yetisi olarak tanımlanır. Bilimimiz “farkındalığın” beyin işlevlerine bağlı olduğunu kabul eder ve böylelikle bilinci “korteks”e yerleştirir.

Acaba gerçekten bilincin yuvası beyin midir?

Harvard-Smithsonian Astrofizik Merkezi’nin eski astronomu ve bilinç araştırmacısı Prof. Rudy Schild, aslında beynin bilinç ürettiğine dair hiçbir bilimsel kanıt olmadığını, aksine bilincin

1. Gecenin geç saatleri

beyinden ve maddesel realiteden bağımsız hareket edebildiğini gösteren çok sayıda veri olduğunu söylüyor. Özellikle ÖYD (Ölüme Yakın Deneyimler) araştırmaları, bilincin bedenden bağımsız ve “mekânsız (non-local)” olduğunu kanıtlayan örneklerle doludur.

Klinik olarak ölü kabul edilen bazı bireylerin tekrar yaşama dönmeden önce, çevrelerinde, hatta bedenlerinin bulunduğu mekânların kilometrelerce ötesinde olan biteni net olarak gözlemledikleri ve bedene geri dönüş yaptıktan sonra bunları hatasız şekilde aktardıkları sayısız vaka belgelendirilmiş durumdadır. Benzer şekilde, astral seyahat deneyimlerinde de bilincin, bu akışkan yapıya projekte olduğunu biliyoruz.

1997 yılında *New York Times*'da Abigail Zuger imzasıyla yayımlanan bir makalede,² beyinlerinin iki lobundan bir tanesi hasarlı ya da beyinlerinin o bölümü tamamen alınmış olan çocukların zekâ düzeylerinin gerilemediği gibi, aksine geliştiği belirtiliyordu. Beyninizin yarısını kaybederseniz, düşünsel faaliyetinizin ve hafızanızın yarısını kaybetmeniz beklenirken durum hiç de böyle değildi. Johns Hopkins Üniversitesi'nin yürüttüğü araştırma sonucunda, çocukların hafızalarını ve kişiliklerini korudukları gibi, mizah duygularını dahi kaybetmedikleri görülmüyordu.

Bilim yazarı Roger Lewin 1980 yılında, *Science* dergisinde, Dr. John Lorber'ın çalışmalarıyla ilgili, “*Beyniniz Gerçekten Gerekli mi?*” başlığıyla, hayli dikkat çekici bir makale yayımladı. Beyinde sıvı birikmesi hastalığı olarak bilinen hidrosefali konusunda dünyanın en önemli uzmanlarından Lorber, Londra'da toplam 253 hidrosefali hastasını incelemiştir. 253 kişiden 9'unun beyin dokularının sadece yüzde 5'i canlı durumdaydı. Bu 9 kişiden 4'ünün IQ değeri hâlâ 100'ün üzerinde, 2'sinin IQ'su 125'in üzerindeydi. Daha da ilginç olanı, IQ değeri 126 olan bir genç öğrencinin beyni, sıvı birikmesi sebebiyle neredeyse “yok” düzeyindeydi.

2. “Removing Half of Brain Improves Young Epileptics' Lives”, *NY Times Article*, By Abigail Zuger, Ağustos 1997

Sonuç olarak, insan bilincinin –en azından kapsamlı bir bölümü– beyne de bedenine başka bir parçasına da bağlı görünmüyor. Daha da önemlisi, belli koşullar altında, bir şekilde uzay-zamanın sınırsız derinliklerine sadece bir “an” içinde uzanabiliyor ve biz o sahayı artık “kuantum bilinç”, “bütünsel bilinç” ya da “non-local (mekânsız) bilinç” olarak adlandırıyoruz.

İlahi Nizam ve Kâinat bilgilerinde,³ olağan bilincimizin dışına doğru uzanan bilinç sahalarımızla ilgili olarak şöyle bir tanım geçer:

(...) İnsandaki şuur; varlığın bedene, daha doğrusu beyin hücrelerinin oluşturduğu manyetik alanlar sentezine doğrudan doğruya olan bağlantısı ile yansıyan kısımlarının görünümüdür. Bir de varlığın – dediğimiz gibi– beden dışındaki idraki bir toplanma noktasında kalıp, beynin manyetik alanına bağlanmamış kısımlarına ait şuur ötesi alanı vardır ki bunu da iki kısımda irdelemek gerekir. Bunlardan biri şuuraltıdır. Bu alan, varlığın geçmiş hayatlarına ait izlenimlerini içeren kısımlardır. Şuurüstü dediğimiz ikinci kısım ise varlığın, serbest kalan tarafının devamlı olarak ruhundan ve diğer varlıklardan aldığı tesirleri içermektedir. (İlahi Nizam ve Kâinat, s. 88)

İlahi Nizam ve Kâinat bilgilerinde sözü edilen bu serbest bilinç alanı, fizikötesi varlığımızın 1/8'ini temsil eder. Zira, fizik bedene enkarnasyonumuz, özvarlığımızın sadece 7/8'lik kısmıyla gerçekleşir.

(...) İnsan varlığının insan beynine sekizde yedisi bağlanmıştır. Yani varlığın yedi kısmı beyne bağlıdır, bir kısmı serbesttir. Beyne bağlı olan kısım, şuur merkezi dediğimiz belli beyin hücrelerinden oluşmuş bir bölgeyi işgal eder. Şuur merkezi diğer merkezleri ve onlar da ikincil merkezleri yönetirler. Böylece varlığın bedene

3. 1959 yılında, kendisini “Önder” adıyla tanıtan Büyük Vazife Planı'ndan gelen ve Dr. Bedri Ruhselman tarafından derlenmiş ruhsal bilgiler.

olan egemenliği, şuur merkezinden itibaren derece derece birbirine tesir eden merkezler ve istasyonlar aracılığıyla sağlanır. (İlahi Nizam ve Kâinat, s. 139)

Şuurüstü ile şuuraltının şuurla bağlantısı vardır. Bunlar birbirleriyle alışverişlerde bulunabilirler. Fakat şuurla; şuuraltı ve şuurüstünün, bir kelime ile, şuur ötesinin bağlantısı doğrudan doğruya olmaz. Köprü vazifesini gören, arada aracı bir işlev daha vardır ki buna da şuur dışı diyoruz. Demek ki şuur dışı, şuurla şuur ötesi arasındaki geliş gidişlere aracılık eden, varlığın üçüncü bir işlev alanıdır. (İlahi Nizam ve Kâinat, s. 141)

Yine aynı bilgilerden, enkarnasyon dediğimiz olgunun, asıl varlığımızın 7/8'inin, fizik bedendeki beyin hücrelerinin manyetik alanlarından oluşan senteze hâkimiyet kurması olduğunu öğreniyoruz. Beyne bağlı bulunmayan serbest kısım ise, bizlerin, fizikötesi algı ve deneyimlere açılan kapımızı oluşturuyor. Bu bilgi, "ruhun, enkarnasyon sürecinde bedenin içine yerleştiği" tarzındaki klasik anlayışı da kökten değiştiriyor. Varlığımız, fizik beden dediğimiz biyolojik kalıbı, aslında beyin hücrelerinin manyetik alanları aracılığıyla, bir çeşit "dışarıdan etkileme" yoluyla kontrol altında tutuyor.

Yaşamlarını temelinden sarsan sıra dışı temas deneyimlerini "uyku ve uyanıklık" arasında olarak tanımladıkları, bambaşka bir bilinç halinde yaşadıklarını ısrarla tekrarlayan bireylerin, bu deneyimleri –özel koşullar dışında– beyne bağlı bellekte tutamamalarının arkasında yatan sebep, yaşananları fizikötesi nitelikteki, yani bedene bağlı olmayan serbest bilinçleriyle algılamaları olabilir mi?

İlahi Nizam ve Kâinat bilgilerinin yukarıdaki ifadelerinde geçen ve bilinçle bilinç-üstünün bağlantısına aracılık eden, bilinç dışı olarak tanımlanan merkezin varlıklarca bloke edildiğini ve böylece bilinç-ötesi alanda yaşanan deneyimin bilince sızmasının engellendiğini (ya da yavaşlatıldığını) düşünebilir miyiz?